

DUCH, KTÓRY UMACNIA MIŁOŚĆ

List pasterski Metropolity Lubelskiego na Adwent 2017 r.

Umiłowani w Chrystusie Panu!

Okres Adwentu, który dziś rozpoczynamy, posiada podwójny wymiar. Z jednej strony upamiętnia pierwsze przyjście Syna Bożego, narodzonego z Maryi Dziewicy w Betlejem. To przez Nią ludzkość otrzymała od Boga najcenniejszy dar – Syna Bożego, który stał się człowiekiem dla naszego zbawienia. Z drugiej strony Adwent otwiera nas na ostateczne wypełnienie zbawczej misji Chrystusa, który na końcu czasów „przyjdzie sędzić żywych i umarłych”.

Św. Paweł zachęca nas dzisiaj, abyśmy oczekiwali na objawienie się naszego Pana, Jezusa Chrystusa. Bóg jest wierny – przypomina Apostoła – i spełni swoją obietnicę. Powołał nas przecież do współuczestnictwa ze swoim Synem. Chrystus w Ewangelii aż trzy razy zwraca się do nas z zachętą: Czuwajcie! Odpowiadając na to wezwanie czuwamy i oczekujemy na Jego przyjście. Najpierw na radość i pokój Bożego Narodzenia, a następnie na spotkanie z naszym Sędzią i Zbawicielem, kiedy dopełni się Adwent naszej życiowej wędrówki.

Jesteśmy napelnieni Duchem Świętym

Pierwsza niedziela Adwentu to początek nowego roku liturgicznego i duszpasterskiego w Kościele. Myśl i serce Kościoła w Polsce skierowana będzie ku Osobie Ducha Świętego. Tajemnica Wcielenia Syna Bożego, do której przeżycia przygotowuje nas Adwent, dokonała się w Maryi za sprawą Ducha Świętego. Poczęcie i narodzenie Chrystusa to największy cud, jakiego dokonał Duch Święty w dziejach zbawienia: połączył niebo i ziemię, Boga i człowieka, wieczność i czas.

Przez ostatnie cztery lata rozważaliśmy w Kościele tajemnicę sakramentu Chrztu, wspominając przyjęcie chrześcijaństwa przez naród polski na początku jego historycznych dziejów. Kościół prowadził wiernych do pogłębienia duchowości chrzcielnej. Podkreślał, jak bardzo zostaliśmy obdarowani w tym sakramencie. Przypominał zobowiązania, jakie z niego wynikają dla naszego życia i świadectwa chrześcijańskiego.

W dniu dzisiejszym wchodzi w życie nowy program duszpasterski na lata 2017-2019 pod hasłem: „Duch, który umacnia miłość”. Jego celem jest ponowne odkrycie Ducha Świętego, otwarcie się na Jego działanie oraz refleksja nad sakramentem bierzmowania i jego skutkami. Głębsze poznanie trzeciej Osoby Trójcy Świętej jest bardzo potrzebne. Dość powszechna jest w życiu wierzących nieznajomość Ducha Świętego i bogactwa Jego darów. Zbyt wielu osobom brakuje głębszej świadomości przyjętego sakramentu bierzmowania oraz obowiązku chrześcijańskiego świadectwa i apostołstwa.

Święty Jan Paweł II pisał, że współczesne wołanie o Ducha Świętego jest odpowiedzią na wszystkie materializmy naszej epoki. Rodzą one bowiem pustkę i niedosyt w sercu współczesnego człowieka, który tęskni za tym, co duchowe. „I dlatego Kościół naszej epoki – epoki szczególnie głodnej Ducha, bo głodnej sprawiedliwości, pokoju, miłości, dobroci, męstwa, odpowiedzialności, godności człowieka – w sposób szczególny musi się zespolić i zjednoczyć wokół tej tajemnicy, odnajdując w niej najpotrzebniejsze światła i moce dla swojego własnego posłannictwa” (RH 18).

Biorąc to pod uwagę, Konferencja Episkopatu Polski przygotowała na rozpoczynający się rok liturgiczny program, którego hasło brzmi: *Jesteśmy napełnieni Duchem Świętym*. Ma on na celu „ponowne odkrycie obecności Ducha Świętego, który działa w Kościele, zarówno na sposób sakramentalny, zwłaszcza poprzez bierzmowanie, jak i za pośrednictwem licznych charyzmatów, zadań i posług przez Niego wzbudzanych dla dobra Kościoła” (TMA 45).

Cały wysiłek duszpasterski w nadchodzącym roku będzie skoncentrowany na tym, aby pomóc osobom ochrzczonej odkryć dar Ducha Świętego udzielony im w sakramencie bierzmowania. Dzięki pieczęci Ducha, otrzymanej w tym sakramencie, chrześcijanin osiąga pełnię tożsamości i staje się świadomy swego posłannictwa w Kościele i świecie, angażując się poprzez żywą, czynną i apostołską wiarę.

Odpowiedzialni za Kościół

Kodeks Prawa Kanonicznego podkreśla rolę całego Ludu Bożego w ożywianiu i ubogacaniu duszpasterstwa. Określa też kompetencje wielu organów doradczych na różnych szczeblach życia kościelnego, w których uczestniczą również ludzie świeccy. Szczególną rolę odgrywa parafialna rada duszpasterska, której przewodniczy proboszcz, a jej członkami są wybrani wierni wraz z tymi, którzy z urzędu troszczą się o parafię.

Podstawowym zadaniem rady jest zapewniać w sposób instytucjonalny współpracę wiernych z duszpasterzami. Jest to organ konsultacyjny ustanowiony w tym celu, aby wierni świeccy, wyrażając swoją odpowiedzialność wynikającą z chrztu i bierzmowania, mogli wspomagać proboszcza, który przewodniczy radzie, zgłaszając sugestie w dziedzinie duszpasterskiej.

Świeccy winni nabierać coraz głębszego przekonania, że Duch Święty, którym zostali napełnieni, uzdalnia ich do apostołskiego zaangażowania przede wszystkim na terenie własnej parafii. Znając potrzeby wspólnoty, mogą i powinni wiele uczynić dla rozwoju autentycznej kościelnej jedności oraz dla misji Kościoła w świecie. Nowa Ewangelizacja każe nam szukać ludzi, którzy oddalili się od Boga i Kościoła, zaniedbując praktykę chrześcijańskiego życia. Ponadto wszyscy wierni mają prawo, a niekiedy nawet obowiązek, wypowiedzenia swej opinii w sprawach dotyczących dobra Kościoła. Odbywa się to m.in. dzięki ustanowionym w tym celu instytucjom, wśród których rada duszpasterska jest bardzo użyteczną pomocą. Jej członkowie mogą wysuwać propozycje i sugestie dotyczące inicjatyw misyjnych, katechetycznych i apostołskich w odniesieniu do rozwijania formacji religijnej

i życia sakramentalnego wiernych, wspomaganie działalności duszpasterskiej kapłanów w różnych środowiskach społecznych oraz organizacji pracy charytatywnej.

W historii Diecezji Lubelskiej biskupi niezmiennie wyrażali troskę o tę formę współpracy i współodpowiedzialności duszpasterzy, osób konsekrowanych i wiernych świeckich. Świadczą o tym uchwały synodów diecezjalnych: pierwszego, przeprowadzonego przez biskupa Mariana Leona Fulmana w roku 1928 i drugiego, zamkniętego przez biskupa Bolesława Pylaka w roku 1985. Inicjatywy animujące świeckich do odpowiedzialności za wspólnotę parafialną podejmowali także inni biskupi lubelscy: Stefan Wyszyński, Piotr Kałwa oraz Józef Życiński, który przewodniczył w episkopacie Radzie ds. Apostolstwa Świeckich.

W związku z upływającą pięcioletnią kadencją parafialnych rad duszpasterskich w naszej archidiecezji dziękuję wszystkim, którzy w ostatnim czasie byli ich członkami i w ten sposób utożsamiali się z misją Kościoła we współczesnym świecie. Równocześnie postanowiłem, że wybory do duszpasterskich rad parafialnych zostaną przeprowadzone w niedzielę, 3 grudnia. Wszystkim, którzy podejmą trud i odpowiedzialność za Kościół w wymiarze wspólnoty parafialnej, życzę obfitych darów Ducha Świętego w realizacji zobowiązań podjętych w sakramentach chrztu i bierzmowania.

Nie miłujmy słowem, ale czynem

To zdanie, nawiązujące do pierwszego Listu św. Jana Apostoła (1 J 3,18), jest hasłem orędzia papieża Franciszka na pierwszy Światowy Dzień Ubogich. Obchodziliśmy go po raz pierwszy dwa tygodnie temu, w niedzielę przed Uroczystością Chrystusa Króla. Ewangelia tej uroczystości przypominała nam, że każdy z nas stanie kiedyś przed Chrystusem, Królem wieków, aby zdać sprawę ze swych uczynków, dobrych i złych. Szczęśliwy, kto przez całe życie służył ludziom: karmił głodnych, dawał pić spragnionym, gościnnie przyjmował przybyszów, dzielił się swoim ubraniem z potrzebującymi, troszczył się o chorych i uwięzionych. Z nimi wszystkimi identyfikuje się Chrystus. Każdy objaw życzliwości i współczucia, przyjaźni i pomocy pozwala nam ufać, że z ust Sędziego, który jest przecież Dobrym Pasterzem, usłyszymy najbardziej uszczęśliwiające słowa: „Pójdźcie, błogosławieni u Ojca mojego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane dla was od założenia świata” (Mt 25,34).

W swoim orędziu papież powołuje się na wzór i przykład św. Franciszka z Asyżu. „Jeśli chcemy naprawdę spotkać Chrystusa, to konieczne jest, abyśmy dotknęli się Jego Ciała w ranach ubogich, w odpowiedzi na Komunię sakramentalną otrzymaną w Eucharystii. [...] Dlatego też jesteśmy wezwani do wyciągnięcia ręki do biednych, do spotkania się z nimi, popatrzenia im w oczy, przytulenia, aby poczuli ciepło miłości, która przełamuje krąg samotności. Ich ręka wyciągnięta w naszą stronę jest również zaproszeniem do wyjścia z naszych pewności i wygod, i do rozpoznania wartości, którą ubóstwo ma samo w sobie”.

Naszą odpowiedzią na ten przejmujący apel Ojca świętego jest Wigilia Miłosierdzia. Zorganizowana przez archidiecezjalną Caritas, odbędzie się ona w Wigilię Bożego Narodzenia, 24 grudnia, o godz. 10³⁰ w hali Targów Lublin. Wydarzenie to zgromadzi

ponad 500 osób potrzebujących: bezdomnych, samotnych, starszych, opuszczonych, czy chorych. W ten wyjątkowy dzień, 24 grudnia, który w tym roku przypada w niedzielę, wszyscy spotkamy się przy jednym stole jak w rodzinie. Wspólna modlitwa, posiłek i kolędowanie pozwolą nam uwierzyć, że nie jesteśmy osamotnieni czy odrzuceni. W przygotowanie tego wydarzenia włączyło się wiele wspaniałych organizacji, odpowiedzialnych społecznie firm i gorliwych wolontariuszy.

Pięknym przykładem czynnej troski o tych najmniejszych, z którymi identyfikuje się Chrystus, jest zainicjowana w Lublinie przed dwudziestu pięciu laty Akcja „Pomóż Dzieciom Przetrwać Zimę”. Jest ona lekcją szacunku dla drugiego człowieka, z którym dzielimy się tym, co posiadamy. Wychowuje i napełnia radością także darczyńców, bo jak powiedział Chrystus, „więcej szczęścia jest w dawaniu aniżeli w braniu” (Dz 30,34). Papież Franciszek, poinformowany o srebrnym jubileuszu, przekazał na ręce inicjatorce i koordynatorce Akcji, pani redaktor Ewy Dados, apostolskie błogosławieństwo dla wszystkich wolontariuszy i wspierających zbiórkę darów dla dzieci.

W radosne oczekiwanie na Narodzenie Chrystusa od wielu lat wpisane jest Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom, którego symbol – świeca stawiana jest przez nas na wigilijnym stole. Dzięki niej dzieci z potrzebujących rodzin otrzymują wyprawki szkolne, obiady, stypendia, dofinansowania do leczenia, wyjeżdżają na kolonie. Niech świeca Caritas zapłonie także w naszym domu.

Drodzy Bracia i Siostry!

Duch, który umacnia miłość, działa wśród nas i łączy wszystkich w jedną rodzinę. Jesteśmy Nim napełnieni. Niech blask Jego obecności odbija się w naszych sercach, a jeszcze bardziej w naszych czynach.

Na adwentową drogę odkrywania obecności Ducha Świętego i otwierania się na Jego natchnienia wszystkim z serca błogosławię.

Wasz biskup Stanisław

List należy odczytać w 1. niedzielę Adwentu, 3 XII 2017 r. podczas wszystkich Mszy Świętych.